

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาถึงทัศนคติและปกติวิสัยเชิงอัตนัยของนักศึกษาที่มคอการเสพบุหรี สุรา ยากระตุ้น กัญชา และเฮโรอีน และการสร้างแบบจำลองเพื่อทำนายพฤติกรรม การเสพยาแต่ละชนิด โดยใช้ทฤษฎีความตั้งใจไปพฤติกรรมของฟิชเบิน (Fishbein's Behavioral Intention) ตลอดจนการศึกษถึงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลัง พฤติกรรม และประสบการณ์เกี่ยวกับการเสพยาเสพติดของบิดามารดา เพื่อนสนิท และตัวนักศึกษาที่เคย และไม่เคยเสพยาแต่ละชนิด กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาระดับวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร ๒ แห่ง จำนวน ๑,๒๑๑ คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้มาตราส่วนวัดทัศนคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาค่าที (t - test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ความนิยมเลขนคติของทัศนคติและปกติวิสัยเชิงอัตนัยของนักศึกษาที่เคยและไม่เคยเสพยา คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เพื่อสร้างสมการทำนายพฤติกรรม การเสพยาแต่ละ ชนิด และทดสอบค่าสถิติไคสแควร์ (χ^2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลัง พฤติกรรม และประสบการณ์เกี่ยวกับการเสพยาของนักศึกษาที่เคยและไม่เคยเสพยาแต่ละชนิด

ขอคนพบ

๑. พฤติกรรมการสูบบุหรี่

- ๑.๑ นักศึกษาที่เคยสูบบุหรี่มีทัศนคติที่คัดต่อการสูบบุหรี่ และมีแนวโน้มที่จะทำ ตามความคาดหวัง หรือการชักจูงจากบุคคลอื่น ๆ ไค่ขายกว่านักศึกษาที่ไม่เคยสูบบุหรี่
- ๑.๒ ทัศนคติและปกติวิสัยเชิงอัตนัยเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ร่วมกันทำนายพฤติกรรม การสูบบุหรี่ของนักศึกษาได้ โดยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่า ๐.๕๑๑๘ และมีประสิทธิภาพ ในการทำนายคิดเป็นร้อยละ ๒๕.๑๘ แต่ปกติวิสัยเชิงอัตนัยเพียงตัวเดียว สามารถทำนาย พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักศึกษาได้ ไม่แตกต่างจากการทำนายด้วยทัศนคติและปกติวิสัยเชิงอัตนัย

๑.๓ อายุ เพศ ลักษณะที่อยู่อาศัย ระดับผลการเรียน พฤติกรรมของบิดามารดา เพื่อนสนิท และตัวนักศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเล่นฟุตบอล ของนักศึกษาวงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักกีฬาที่เคยเล่นฟุตบอลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อยู่ในวงอายุ ๒๑ - ๒๒ ปี พักอาศัยอยู่ตามบ้านเช่าหรือกับบุคคลอื่น ๆ นักกีฬาที่เคยเล่นฟุตบอลมีผลการเรียนต่ำ และจะประกอบพฤติกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การดื่มสุรา สูบบุหรี่ เล่นการพนัน หนีเรียน จำนวนของ และเคยถูกตำรวจจับกุม นอกจากนี้ ยังมีบิดามารดาที่เคยเล่นฟุตบอล และมีเพื่อนสนิทที่เคยเล่นฟุตบอล ดื่มสุรา จำนวนของ เล่นการพนัน และสูบบุหรี่

๑.๔ ระดับการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเล่นฟุตบอลและเล่นการพนันของบิดามารดา รวมทั้งพฤติกรรมการเล่นเปียโนและเล่นเฮโรอีนของเพื่อนสนิท ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเล่นฟุตบอล ของนักศึกษาวงอย่างมีนัยสำคัญ

๒. พฤติกรรมการดื่มสุรา

๒.๑ นักกีฬาที่เคยดื่มสุรา มีทัศนคติที่คัดค้านการดื่มสุรา และมีแนวโน้มที่จะทำตามความคาดหวัง หรือการชักจูงจากบุคคลอื่น ๆ ง่ายกว่านักกีฬาที่ไม่เคยดื่มสุรา

๒.๒ ทัศนคติและปฏิกิริยาเชิงอัตนัยเกี่ยวกับการดื่มสุรา ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษาวงได้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ๐.๑๕๓๒ และมีประสิทธิภาพในการทำนายคิดเป็นร้อยละ ๒.๓๕ แต่ปฏิกิริยาเชิงอัตนัยเพียงตัวเดียวสามารถทำนายพฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษาวงได้ ไม่แตกต่างจากการทำนายด้วยทัศนคติและปฏิกิริยาเชิงอัตนัย

๒.๓ อายุ เพศ ลักษณะที่อยู่อาศัย ระดับผลการเรียน ระดับการศึกษาของมารดา พฤติกรรมของเพื่อนสนิท และตัวนักศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มสุราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักกีฬาที่เคยดื่มสุราส่วนใหญ่เป็นเพศชายอยู่ในวงอายุ ๒๑ - ๒๒ ปี พักอาศัยอยู่ตามบ้านเช่า ว่างหรือกับบุคคลอื่น ๆ นักกีฬาที่เคยดื่มสุรา มีผลการเรียนต่ำ มีมารดาที่การศึกษาระดับต่ำ แต่จะมีสัดส่วนของมารดาที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษามากกว่านักศึกษาวงอื่น ๆ มักประกอบพฤติกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับสูบบุหรี่ สูบบุหรี่ เล่นการพนัน หนีเรียน จำนวนของ และถูกจับกุม และมีเพื่อนสนิทที่เคยดื่มสุรา จำนวนของ เล่นการพนัน เล่นกีฬา เฮโรอีนและเล่นเปียโน

๒.๔ ระดับการศึกษาของบิดา พฤติกรรมการดื่มสุรา สูบบุหรี่ และเล่นการพนันของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษาวงอย่างมีนัยสำคัญ

๓. พฤติกรรม รมการ เสพยากระดับ

๓.๑ นักศึกษาที่เคยเสพยากระดับมีทัศนคติที่คัดค้านการเสพยากระดับ และมีแนวโน้มที่จะทำตามความคาดหวังหรือการชักจูงจากบุคคลอื่น ๆ ง่ายกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเสพยากระดับ แต่ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมเชิงอัตนัย ไม่สามารถสร้างแบบจำลองในการทำนายพฤติกรรม รมการ เสพยากระดับของนักศึกษาได้

๓.๒ อายุ เพศ ลักษณะที่อยู่อาศัย พฤติกรรมการเล่นการพนันของบิดามารดา พฤติกรรมของเพื่อนสนิท และตัวนักศึกษาเอง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม รมการ เสพยากระดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษาที่เคยเสพยากระดับส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีช่วงอายุ ๒๑ - ๒๒ ปีพักอาศัยอยู่ตามบ้านเช่า หอพักหรือห้องนอน ๆ มักประกอบพฤติกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การสูบบุหรี่ ดื่มสุรา เล่นการพนัน สูบบุหรี่ หนีเรียน จำนำของและถูกจับกุม นอกจากนี้ยังมีบิดามารดาที่เล่นการพนันและมีเพื่อนสนิทสูบบุหรี่ สูบบุหรี่ จำนำของ ดื่มสุรา เล่นการพนัน เสพเฟรน และเสฟเฮโรอีน

๓.๓ ระดับผลการเรียน ระดับการศึกษาของบิดามารดา ตลอดจนพฤติกรรม รมการ ดื่มสุราและสูบบุหรี่ของบิดามารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับการเสพยากระดับของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ

๔. พฤติกรรม รมการ เสพกัญชา

๔.๑ นักศึกษาที่เคยเสพกัญชามีทัศนคติที่คัดค้านการเสพกัญชา และมีแนวโน้มที่จะทำตามความคาดหวัง หรือการชักจูงจากบุคคลอื่น ๆ ง่ายกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเสพกัญชา แต่ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมเชิงอัตนัย ไม่สามารถสร้างสมการทำนาย พฤติกรรม รมการ เสพกัญชาของนักศึกษาได้

๔.๒ อายุ เพศ ลักษณะที่อยู่อาศัย ระดับผลการเรียน พฤติกรรมการเล่นการพนันของบิดามารดา พฤติกรรมของเพื่อนสนิท และตัวนักศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม รมการ เสพกัญชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษาที่เคยเสพกัญชาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อยู่ในช่วงอายุ ๒๑ - ๒๒ ปี อาศัยอยู่ตามบ้านเช่า หอพัก หรือห้องนอน ๆ มีระดับผลการเรียนต่ำ มักประกอบพฤติกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การเล่นการพนัน จำนำของ สูบบุหรี่ ดื่มสุรา หนีเรียนและถูกจับกุม โดยมีบิดามารดาที่สูบบุหรี่ เล่นการพนัน และมีเพื่อนสนิทที่สูบบุหรี่

พฤติกรรม สำหรับนักศึกษาที่เคยเสพยาเฮโรอีนพบว่า ไม่มีทิศทางของทัศนคติที่แน่นอนว่าจะไปในทางบวกหรือทางลบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่ระบุว่าเคยเสพน้อยมาก และอาจเป็นเพราะนักศึกษากลุ่มนี้เพิ่งเริ่มเสพยาและหยุดเสพยาแล้ว จากการสัมภาษณ์ ผู้ศึกษาเสพยาในโรงพยาบาลจิตเวช พบว่าในระยะเริ่มแรกของการเสพยาหรือก่อนจะลองเสพยา ส่วนใหญ่จะมีทัศนคติที่ต่อต้านการเสพยา และจะเปลี่ยนทัศนคติไปในทางลบเมื่อเกิดภาวะเสพยาติดแล้ว แต่ก็ไม่อาจถอนได้ เพราะเกิดภาวะเสพยาติดทั้งทางกายและทางจิตอย่างรุนแรง ขอคนรอบข้างจะมีการพิจารณาป้องกันและแก้ไขปัญหานี้ โดยการศึกษาวานักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติอย่างไรต่อการเสพยาแต่ละชนิด และควรมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของนักศึกษาไปในทางที่ปรารถนา คือ ทางลบต่อการเสพยาแต่ละชนิด เพราะไม่ว่าจะเป็นยาชนิดอ่อน (Soft drug) หรือยาเสพยาติดเป็นนิสัย เช่น บุหรี่ สุรา หรือยาชนิดหนัก (Hard drug) เช่น กัญชาและเฮโรอีน ตลอดจนยากระตุ้น ล้วนแต่เป็นสิ่งเสพยาติดที่โหดในทางลบต่อสุขภาพ ครอบครัว สังคม และประเทศชาติทั้งสิ้น

นักศึกษาที่เคยเสพยาแต่ละชนิดนอกจากจะมีทัศนคติที่ต่อต้านการเสพยาชนิดนั้น ๆ แล้ว ยังมีแนวโน้มที่จะทำตามความคาดหวังหรือการชักจูงจากบุคคลอื่น ๆ ได้แก่ บิดามารดา พี่น้อง ครูอาจารย์ หรือทำตามความต้องการของตนเอง ทั้งนี้อาจได้ผลการวิจัยในด้านพฤติกรรมของบิดามารดาและเพื่อนสนิทของนักศึกษามาสนับสนุน ซึ่งพบว่า นักศึกษาที่เคยสูบบุหรี่และนักศึกษาที่เคยสูบกัญชา มักมีบิดามารดาที่เคยสูบบุหรี่ด้วย และแม่แต่นักศึกษากลุ่มอื่น ๆ ก็อาจมีบิดามารดาที่เคยสูบบุหรี่ ดังนั้น ความเคยชินที่เห็นบิดามารดาสูบบุหรี่อาจกลายเป็นเรื่องปกติผลการวิจัยของไพนส์ไตน์^๑ และเสริน^๒ พบว่าการใช้ยาเสพยาติดของบิดามารดาจะมีผลต่อคนในครอบครัวด้วย แม้บิดามารดาจะใช้เพียงยาชนิดอ่อน คือ บุหรี่ แต่ผลการวิจัยของเฟน^๓ พบว่านักเรียนที่ติดยาเสพยาติดให้โทษส่วนมากติดยาสูบบุหรี่หรือคิกัสรามาก่อน

^๑ Feinstein, Ibid.

^๒ เสริน ปุณณะพิธานนท์, เรื่องเดียวกัน.

^๓ เฟน แสงสิงแก้ว และคณะ, เรื่องเดียวกัน.

ดังนั้น ถึงแม้จะไม่มีบิดามารดาคนใดสนับสนุนให้เด็กของตนทำ แต่ความโน้มเอียงเนื่องจาก
มีทัศนคติที่ถูกต้องอาจทำให้มีการประกอบพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้น ทั้งนี้อาจมาจากการชักจูงจาก
เพื่อน เพราะผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า พฤติกรรมของเพื่อนสนิทที่ประกอบพฤติกรรมต่าง ๆ
ใดแก่ การสูบบุหรี่ คีฬา สุนัข เล่นการพนัน จำนำของ และการสูบบุหรี่อื่น มีความ
สัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักศึกษาทุกประเภทสอดคล้องกับผลการวิจัยของพอลสัน^๑ และพรทิพย์^๒

เฮเลน^๓ กล่าวว่า การใช้ยาอาจเป็นกิจกรรมที่แสดงถึงการยอมรับของบุคคล
ให้เขากลุ่มของการความเข้มแข็ง กลาหยา และกลาเสียงอันตราย เพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อ
การใช้ยาของนักศึกษามาก ซึ่งอรุณ เขาวนาสัย และ ละออ พงษ์พานิช^๔ พบว่า บุคลิก
ลักษณะของเยาวชนเพศชายเสติดักเป็นบุคคลที่ชอบเพื่อน ขาดความมั่นใจ ไม่เป็นตัวของ
ตัวเอง จึงง่ายต่อการชักจูงหรือมีแนวโน้มจะทำตามเพื่อน

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยพบว่า ปกติวิสัยเชิงอัตนัยจะเป็นตัวกำหนด หรือ
ทำนายพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการคีฬาของนักศึกษาจากสมการ แต่ไม่สามารถทำนาย
พฤติกรรมการเสพยากระตุ้น ภัย และเฮโรอีนได้ อาจเป็นเพราะยาเสติดักชนิดหลัง ๆ
นี้เป็นยาเสติดักชนิดรุนแรง ซึ่งสังคมไม่ยอมรับ อาจมีเพียงเพื่อนสนิทหรือตนเองที่ตัดสินใจ
ในการใช้ยา ดังนั้น จึงพบว่าคุณลักษณะระหว่างทัศนคติกับปกติวิสัยเชิงอัตนัย ไม่สามารถ
สร้างสมการทำนายพฤติกรรมการเสพยาได้

จะเห็นได้ว่า ผลการวิจัยครั้งนี้สนับสนุนความตรงของทฤษฎีความตั้งใจใฝ่
พฤติกรรมของพิบบิน โดยสามารถทำนายพฤติกรรม การสูบบุหรี่และคีฬาของนักศึกษาได้
แต่เมื่อทำการวิจัยโดยใช้ยารุนแรงมากขึ้น เช่น ยากระตุ้น ภัยและเฮโรอีน พบว่า

^๑ Paulson, Ibid.

^๒ พรทิพย์ จิตรธร, เรื่องเดียวกัน.

^๓ Nowlis, op.cit., p.68.

^๔ อรุณ เขาวนาสัย และ ละออ พงษ์พานิช, "เยาวชนกับยาเสติดักในประเทศไทย," วารสารชมรมนักจิตวิทยาคลินิก, ๓ (๒๕๑๔) หน้า ๑๖.

ไม่อาจสร้างโมเดลทำนายพฤติกรรมได้ จึงพอสรุปได้ว่า ควรใช้ทฤษฎีของพีชคณิตกับการวิจัยในเรื่องที่เป็นกลาง เพราะจะได้คำตอบที่ชัดเจน เพียงพอที่จะสร้างโมเดลการทำนายพฤติกรรมได้ แต่ในเรื่องที่อาจให้ผลในทางลบต่อยุทธ หรือเป็นเรื่องที่สังคมไม่ยอมรับ อาจใช้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทัศนคติปกติวิสัยเชิงอัตนัยกับพฤติกรรม ไม่เพียงพอที่จะสร้างโมเดลทำนายพฤติกรรมได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีตัวแปรอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง เป็นต้นว่า ภูมิหลังและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่อาจมีผลต่อการทำนายพฤติกรรมของนักศึกษาได้ จึงควรจะทำการศึกษาต่อไป

ในค่านิยมหลังหรือแบบแผนพฤติกรรมการใช้ยานิตต่าง ๆ มีลักษณะคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ นักศึกษาที่เคยเสพยาส่วนใหญ่มีช่วงอายุ ๒๑ - ๒๒ ปี และเป็นที่น่าสังเกตว่าปัญหา มักเกิดกับนักศึกษาในช่วงอายุกลาง ๆ ระหว่างนักศึกษามีอายุน้อยที่สุดและมากที่สุด ในวิทยาลัย แต่เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาในระดิมวิทยาลัย ส่วนใหญ่จึงมีช่วงอายุสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่^๑ และเสวิน^๒ พบว่านักเรียนและนักศึกษา ส่วนใหญ่ที่ศึกษายู่ในช่วงอายุระหว่าง ๑๖ - ๑๘ ปี ถึงร้อยละ ๖๖ ส่วนการที่นักศึกษาที่เคยเสพยาแต่ละกลุ่มมีสัดส่วนของเพศชายมากกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญ ตรงกับผลการวิจัยของซาร์โก^๓ และวิชัย^๔ ที่พบว่าผู้ใช้ยาเสพติดส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชาย อาจเป็นเพราะเพศชายมีความกล้าลองในการกระทำสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ และเสี่ยงต่อการกระทำที่ผิดกฎหมาย โดยเฉพาะการวิจัยครั้งนี้ รวมถึงมาถึงพฤติกรรมการสูบบุหรี่และสุราซึ่งสังคมยอมรับ ซึ่งเพศชายจะกระทำได้โดยถือเป็นเรื่องธรรมดา เพศหญิงอาจทำได้ แต่ไม่เป็นที่ยอมรับเท่าเพศชาย

^๑ ฝน แสงสิงแก้ว และคณะ, เรื่องเดียวกัน.

^๒ เสวิน ปุณณะหิตานนท์, เรื่องเดียวกัน.

^๓ Zarco and associates, Ibid.

^๔ Poshychinda, Ibid.

ส่วนใหญ่ นักศึกษาทั้ง เคยและไม่เคยเสพยา อาศัยอยู่กับบิดามารดาและญาติพี่น้อง สอดคล้องกับผลการวิจัยของวิจัย^๑ และสินธิ์^๒ อาจเป็นเพราะมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร และยังต้องพึ่งพาอาศัยบิดามารดา อย่างไรก็ตาม พบว่า นักศึกษาที่เคยเสพยาส่วนมากอาศัยอยู่ตามหอพัก วัด หรือที่อื่น ๆ โดยเฉพาะบ้านเช่ามากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเสพยาตรงกับผลการวิจัยของซาร์โก^๓ และเสริน^๔ ซึ่งพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาส่วนใหญ่พักตามหอพัก ดังนั้น การมีอิสระไม่มีใครคอยดูแล ถ้าไม่รู้จักควบคุมตนเองแล้ว อาจเกิดปัญหาขึ้นจากการถูกโน้มน้าวชักจูงไปในทางเสื่อม ถ้ามองเพื่อนที่ไม่ดี

ในด้านผลการเรียนพบว่า มีความสัมพันธ์กับนักศึกษาที่เคยสูบบุหรี่ สุราและกัญชา โดยเฉพาะนักศึกษาที่เคยเสพกัญชามีผลการเรียนต่ำมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของบราวน์^๕ ซาร์โก^๖ สินธิ์^๗ และเสริน^๘ ที่พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาเสพคอกโคคาอีน มักมีอาการและพฤติกรรมภายในเปลี่ยนแปลง เป็นต้นว่า ความคิด ความจำเสื่อม สมองทึบ มึนงง ไม่มีสมาธิ แต่การที่ไม่พบว่า นักศึกษาที่เคยเสพเฮโรอีนมีความสัมพันธ์กับผลการเรียน อาจเป็นเพราะการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่น้อยมาก และอาจเป็นเพราะ นักศึกษาเหล่านั้นยังมีอายุน้อย เสพคอกโคคาอีน จึงยังสามารถเรียนและอยู่ในสังคมได้ไม่แตกต่างจากคนปกติ สำหรับนักศึกษาที่เคยสูบบุหรี่และสุรา มักมีผลการเรียนต่ำ อาจเป็นเพราะ นักศึกษากลุ่มนี้มีไ้ประกอบพฤติกรรมเพียงอย่างเดียว

๑ วิจัย โปษะจินดา, "การศึกษาถึงปัญหาเสพคอกโคคาอีนในผู้มารับการรักษาที่โรงพยาบาลจิตเวช," เรื่องเดียวกัน.

๒ สินธิ์ ลักษณ์, เรื่องเดียวกัน.

๓ Zarco and Associates, Ibid.

๔ เสริน ปุณณะหิตานนท์, เรื่องเดียวกัน.

๕ Louise Barbara, brown, Ibid.

๖ Zarco and Associates, Ibid.

๗ สินธิ์ ลักษณ์, เรื่องเดียวกัน.

๘ เสริน ปุณณะหิตานนท์, เรื่องเดียวกัน.

แค้นพฤติกรรมในคานอื่น ๆ ด้วย เป็นคนว่า นักศึกษาที่เคยสูบบุหรี่ จะดื่มสุรา สูบกัญชา เล่นการพนัน และพฤติกรรมทางเสื่อมในคานอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของสหรัฐอเมริกา^๑ ที่กล่าวหาว่า ผู้เคยสูบบุหรี่ระหว่าง ๒- - ๓๐ ปี มักมีประวัติการไร้กัญชาด้วย ดังนั้น นักศึกษา กลุ่มนี้จึงมักมีลักษณะคล้ายนักศึกษาที่เคยเสพยา อย่างไม่รู้ค่า ผลการวิจัยพบว่านักศึกษา ที่เคยเสพยาแต่ละชนิดไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของบิดามารดา ยกเว้นนักศึกษาที่ เคยดื่มสุรา ที่มมารดาที่มีการศึกษาระดับต่ำ แต่กลับสัมพันธ์ผละของมารดาที่มีการศึกษาระดับ อุดมศึกษามากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยดื่มสุรา ซึ่งโดยทั่วไปไม่มีบิดามารดาที่มีการศึกษาระดับ ต่ำ คือ ป.๑ - ป.๔ สอดคล้องกับผลการวิจัยของจิตรา จึงอาจให้การอบรมเลี้ยงดูหรือ ให้ความรู้แก่เด็กไม่เต็มที่เท่าที่ควร นอกจากนี้ การที่บิดามารดาประกอบพฤติกรรมต่าง ๆ ให้ เด็กเป็นตัวอย่าง เช่น การสูบบุหรี่ ดื่มสุรา หรือเล่นการพนัน อาจเป็นจุดเริ่มต้นให้เด็ก เริ่มใช้ยาเสพติดได้ สำหรับเด็กที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อเด็ก มาก การที่นักศึกษาส่วนใหญ่มีเพื่อนสนิทที่ประกอบพฤติกรรมคล้ายคลึงกัน เช่น นักศึกษาที่เคย สูบบุหรี่มักมีเพื่อนสนิทที่สูบบุหรี่และดื่มสุรา นักศึกษาที่เคยเสพยากระสุนและกัญชา มีเพื่อนสนิท ที่สูบบุหรี่และสูบกัญชา ส่วนนักศึกษาที่เคยเสพยาโรอีนมีเพื่อนสนิทที่เสพยาสูบมากที่สุด จึงอาจ พอมองเห็นว่า นักศึกษาที่เคยเสพยาเสพติดมักมีเพื่อนสนิทที่เสพยาเสพติดด้วย โดยเฉพาะ การเสพยาชนิดหนัก ผู้เสพยาชักจูงให้ผู้อื่นติดด้วย เพื่อความสะดวกในการหาซื้อสารและการ หลบหลีกจากการถูกจับกุมได้ง่ายขึ้น

จากการนำเอาตัวแปรในบางงานมาศึกษาเพียงพอที่จะนำมาพิจารณาได้ว่า การ แก้ไขปัญหาเสพติดมีใช่เพียงการนำผู้มีปัญหามาทำการรักษาให้หายเท่านั้น แต่การคิด ป้องกันปัญหาล่วงหน้าอาจเป็นวิธีการที่ดีที่สุด

^๑ I.M. Scher. "The Marihuana Habit," JAMA ๒๑๘ : ๑๑๒๕, ๑๑๒๖-๒๗. อ้างถึงใน วิทย์ เทียงบุญธรรม, จากฝันสู่เฮโรอีน (พระนคร : แพรวพิทยา ๒๕๒๖).
หน้า ๑๘๐.

ข้อเสนอแนะ

๑. จากการวิจัยพบว่า ทักษะคิดและปกตวิสัยเชิงอัตนัยสามารถชี้ให้เห็นแนวโน้มของพฤติกรรมกรรมการเสพยาหรือ สูรา ยากระตุ้น กัญชา และเฮโรอีน โดยเฉพาะปกตวิสัยเชิงอัตนัยสามารถแยกแยะและไม่เคยเสพยาแต่ละชนิดออกจากกันได้ ดังนั้น จึงควรนำมาตรวจวัดทัศนคติไปใช้วิจัยกับนักศึกษาตั้งแต่ต้นปี เพื่อจะไ้ทราบว่า นักศึกษากลุ่มใดเป็นกลุ่มเป้าหมายที่วิทยาลัยควรให้ความสนใจเป็นพิเศษ ทั้งนี้ การใช้โมเดลทำนายพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่และกัญชา อาจช่วยในการค้นหาและแก้ปัญหาเสพยาเสพติดได้ดียิ่งขึ้น เพราะการที่นักศึกษาติดบุหรี่หรือสูรา อาจเป็นขั้นตอนหรือขั้นตอนปลายของการเสพยาเสพติดให้โทษก็ได้ ถ้ามีผู้ที่สนใจจะศึกษาในเรื่องนี้อย่างจริงจัง น่าจะไ้มีการวิจัยว่าทัศนคติและปกตวิสัยเชิงอัตนัย มีบทบาทในการทำนายพฤติกรรมของนักศึกษายาหรือนักศึกษาหญิง มีความแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด

๒. การแก้ปัญหาเฉพาะนักศึกษาที่มีปัญหาในด้านกาเสพยาเสพติดอาจเป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ น่าที่จะมีการสืบค้นและศึกษาปัญหาของนักศึกษาที่มีพฤติกรรมอื่น ๆ ด้วย เช่น การเล่นเกมพนัน การจำหน่ายของ หรือการหนีเรียน ตลอดจนการสูดดมกลิ่นนักศึกษาที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ ซึ่งอาศัยอยู่ตามบ้านเช่า หอพัก หรือกับบุคคลอื่นที่มีชื่อเสียงมารคา หรือญาติพี่น้อง อาจเป็นการช่วยแก้ปัญหาเสพตติในทางอ้อมได้อีกวิธีหนึ่ง

๓. นักศึกษาส่วนใหญ่มักอาศัยอยู่กับบิดามารคา ซึ่งพฤติกรรมบางอย่างของบิดามารคา เช่น การสูบบุหรี่เป็นประจำ หรือเล่นเกมพนันด้วยเงินจำนวนมากบ่อย ๆ มักมีผลต่อพฤติกรรมของนักศึกษาในการสูบบุหรี่และสูบกัญชา ดังนั้น วิทยาลัยควรมีการติดต่อกและร่วมมือกับบิดามารคาหรือผู้ปกครองของนักศึกษา เป็นการกระชับความสัมพันธ์กันระหว่างสถาบันกับที่บ้าน เพื่อเป็นการถ่ายทอดและให้ความรู้ความเข้าใจต่อบทบาทของนักศึกษาในสภาพสังคมปัจจุบัน

๔. เพื่อให้ศึกษามีความรู้เกี่ยวกับยาที่ถูกต้อง และมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติไปในทางที่ปรารถนา วิทยาลัยควรจัดโปรแกรมการสอนหรือการศึกษาเกี่ยวกับยา (Drug Education) โดยให้ความรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ หรือเทคนิคการสอนที่เหมาะสม ทั้งด้านโทษ ลักษณะการระบาดปัญหาของยาเสพติดที่มีกอบุคคล สังคม และประเทศชาติ วิธีการป้องกันไม่ให้บุคคลหันไปใช้ยาเสพติด เป็นต้น ซึ่งอาจต้องทดลองใช้จนกว่าจะไ้วิธีที่ดีที่สุด โดยอาจนำเอาเพื่อนซึ่งมักมีบทบาท

สำคัญก่อนศึกษากลับมาเป็นผู้นำในการบรรยาย หรือถกเถียงข้อเท็จจริงต่าง ๆ โดยให้เป็น
 ผู้นำที่สอนไปทั่ว ซึ่งอาจเป็นวิธีที่ดีวิธีหนึ่ง ทั้งนี้ วิทยาลัยควรสนับสนุนและจัดสิ่งแวดล้อม
 ทั้งภายในและภายนอกวิทยาลัยให้อยู่ในสภาพที่ดี เป็นการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น ทั้งนี้ อาจ
 จัดเป็นนิทรรศการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ในคานส์ร้างเสริม เพื่อให้ให้นักศึกษารักชวนกันทำในเวลา
 วางก็ได้

๕. รัฐบาลควรมีบทบาทสำคัญในการวางนโยบายและวิธีการป้องกันแก้ไขปัญหายา
 เสพติให้โทษอย่างจริงจังกว่าที่เป็นมาแล้ว ตลอดจนวางนโยบายที่แน่นอนให้สถานการศึกษา
 แต่ละแห่งมีความสนใจและรับผิดชอบในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ทั้งยังต้องมีการ
 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการวิจัยหรือทดลองหาข้อมูลและแนวทางใหม่ ๆ ในการป้องกันแก้ไข
 นอกจากนี้ รัฐบาลควรที่จะได้เพิ่มมาตรการการลงโทษเกี่ยวกับยา เสพติให้โทษให้มีความรุนแรง
 ยิ่งขึ้นกว่าเดิม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย